

İŞİTME ENGELLİ BİREYLERİN SPOR TİF FAALİYETLERE KATILIM SEVİYELERİNE GÖRE İLETİŞİM BECERİLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

A COMPARISON OF THE COMMUNICATION SKILLS OF HEARING IMPAIRED PEOPLE BASED ON THE LEVEL OF PARTICIPATION TO SPORT-RELATED ACTIVITIES

¹Yunus GÜR*, ¹Selçuk GENÇAY, ¹Ökkeş Alpaslan GENÇAY, ²Ercan GÜR, ¹Metin TAN
¹Sütçü İmam Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Kahramanmaraş, Türkiye
²Fırat Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Elazığ, Türkiye

*e-mail: yunusgur123@gmail.com

ÖZET

Bu araştırma sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan işitme engelli bireylerin iletişim becerilerinin karşılaştırılması olarak incelenmesini amaçlamıştır. Araştırmaya; Gaziantep, Adıyaman ve Malatya illerinde bulunan işitme engelli spor kulüplerinde spor faaliyetlerine katılan 95 sporcu ile aktif olarak sportif faaliyetlere katılmayan 46 işitme engelli birey gönüllü olarak katılmıştır. İşitme engelli bireylerin, iletişim becerilerini tespit etmek amacıyla “İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)” kullanılmıştır (Korkut, 1996). Elde edilen veriler SPSS 15 paket programı ile değerlendirilmiştir. Gruplar arası farklılıkların belirlenmesinde, Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Grup içi farklılıkların tespitinde, Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $P<0,05$ olarak seçilmiştir. Çalışmada aktif olarak sportif faaliyetlere katılan işitme engelli bireylerin iletişim beceri puanları (95.29 ± 26.89) herhangi bir spor dalı ile ilgilenmeyen işitme engelli bireylerin iletişim puanlarından (77.26 ± 16.30) daha yüksek olarak tespit edilmiştir. Sonuç olarak; sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan işitme engelli bireylerin toplam iletişim becerilerinin karşılaştırmasında istatistiksel bir anlamlılık tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Spor, işitme engelli, iletişim becerileri

ABSTRACT

The purpose of this research is to make a comparison between the communication skills of hearing-impaired people who play sports and who do not. For the research 95 people, who join sportive activities for the clubs for the people with disabilities in Gaziantep, Adıyaman and Malatya; and 46 hearing-impaired people, who do not play any sports, volunteered. Communication Skills Rating Scale (İBDÖ), developed by Korkut (1), has been used in order to identify the communication skills of the hearing-impaired people volunteered for the research. Besides that personal information forms have been formed in order to identify demographic information of the participants. Information gathered has been evaluated by the SPSS packaged software. Mann Whitney U test has been used in order to determine variances between-groups. Kruskal Wallis Test has been used in order to identify variances within-groups. Level of significance has been chosen as $P<0,05$. As a result of statistical evaluation of the data gathered from the research, communication skills rate (95.29 ± 26.89) of hearing-impaired people who actively join in sportive activities has been found to be higher than participants who do not participate in any kind of sportive activity (77.26 ± 16.30), and the difference between the points has been found statistically meaningful ($P<0.05$). In conclusion it has been identified that sportive activities has been found to be useful in contributing to the communication skills of hearing-impaired people.

Keywords: Sport, hearing disability, communication skills

JEL CODE: L83

GİRİŞ

İnsanların toplum içerisinde varlığını kabullendirebilmesi için gerekli olan ihtiyaçlardan biriside iletişimdir. Sağlıklı iletişim kurabilmek insanların sosyalleşmeleri ile yakından ilgilidir. Bireyin kendini ifade edebilmesi karşısındakine duygu ve düşüncelerini

aktarabilmesi için iletişim becerilerine sahip olması gereklidir. İletişim'in literatürde çok çeşitli tanımları yapılmıştır. Andersen iletişimi, anlama olarak görmüş, "bizim başkalarını, başkalarının da bizi anlamalarına yarayan bir süreç", olarak tanımlamıştır (Anderson, 1996). Werner'e göre, iletişimin başlıca amacı; bilgi alışverişinde bulunmaktır (Werner, 1993). Robbins ve Judgeye göre iletişim, bilginin anlamlı sembollerle bir kişiden diğerine aktarılması, iki veya daha fazla kişi arasında bir mesajın transferi ve anlaşılmasıdır şeklinde yorumlamıştır (Robbins & Judge, 2013). Pradhan ve Cropra ise iletişimi, bir kişiden başka bir kişiye bilgi, fikir, düşünce, duygu değerlerin transferi olarak tanımlamışlardır (Pradhan & Cropra, 2008).

Spor iletişim becerilerinin kazanılmasında yardımcı unsurlardan biridir. Spor başlıca akademik başarının geliştirilmesi de dahil, üst düzeyde kendine güven, çok az davranışsal sorunlar ve en iyi psikososyal durum gibi gençlerin gelişmelerinde pozitif bir rol oynar.(Larson ve ark., 2003). Sportif faaliyetlere katılan bireylerin çevresiyle daha rahat iletişim kurduğu, sosyal ve ruhsal yönden daha sağlıklı olduğu tartışılmaz bir gerçektir. Spor, ciddiye alınan, kurallaştırılmış ve takviye edilebilir bir oyundur. Bir dizi kurallar, performans ve kalite standartlarından oluşan bir demettir. Belirli sosyal şartlar altındaki bedensel hareketler demektir (Voight, 1998). Antrenör ve sporcu iletişiminin genel boyutlarını inceleyen Yukelson, konuyu çeşitli başlıklar altında incelemiştir. Etkili iletişim en önemlisi antrenörlük becerisidir. Antrenör-sporcu iletişimi karmaşıklık içeren, özel ve çok yönlü bir iletişim sürecidir. Etkili iletişim için, antrenör sporcusunun kendini rahat hissedebileceği bir ortam hazırlamalıdır. Etkili iletişim güdülenme ve kendine güven problemlerini çözer şeklinde ifade etmektedir (Yukelson ve ark., 1993) .

Tiryaki ve ark, tarafından yapılan bir araştırmada da sportif faaliyetlere katılanların katılmayanlara göre daha dışa dönük ve duygusal olarak dengeli oldukları belirlenmiştir (Tiryaki, 2010).

İşitme güçlüğü ya da kaybı gözle görülebilen bir yetersizlik değildir. Ancak işitme kaybının sonuçları oldukça ciddidir ve genellikle çocuğu toplumdan soyutlar. Andrew Freelann'ın söylediği gibi "körlük kişiyi nesnelere uzaklaştırır, sağırılık insanlardan" İşitme engelli bireylerin topluma kazandırılması, iletişim engellerinin ortadan kaldırılması ve toplum içerisinde yer edinebilmeleri için sporla desteklenmeleri gerekmektedir.

Yapılan bu araştırmada, sporun işitme engelli bireylerin iletişim becerilerine etkilerini ortaya koyarak, sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan işitme engelli bireylerin iletişim becerilerini karşılaştırmak amaçlanmıştır.

MATERYAL ve METOT

Bu araştırmaya, Gaziantep, Adıyaman ve Malatya illerinde bulunan işitme engelli spor kulüplerinde sportif faaliyetlere katılan 95 sporcu ile aktif olarak sportif faaliyetlere katılmayan 46 işitme engelli birey gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan bireylere, çalışmanın amacı ve içeriği işaret dili eğitmeni tarafından ifade edilmiştir.

Araştırmada Korkut tarafından geliştirilen ve geçerlik ve güvenilirliği yapılmış " İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" (İBDÖ) kullanılmıştır. Ölçek 5'li likert tipi ölçektir ve 25 sorudan oluşmaktadır. Ölçek "her zaman (5), sıklıkla (4), bazen (3), nadiren (2) ve hiçbir zaman (1)" olmak üzere, derecelendirilmiş seçeneklerden oluşmaktadır. Tersine maddelerin olmadığı ölçekte yüksek puan, bireylerin kendi iletişim becerilerini olumlu yönde

değerlendirdikleri anlamındadır. Ayrıca, araştırma grubunun demografik bilgileri de oluşturulan kişisel bilgi formu ile sorgulanmıştır.

Gruplardan elde edilen veriler, SPSS istatistik paket programı ile değerlendirilmiştir. Gruplardaki kişi sayıları eşit olmadığı için; gruplardan elde edilen değerlerin karşılaştırılmasında non-parametrik testlerin kullanılması tercih edilmiştir. Gruplar arası farklılıkların belirlenmesinde Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Grup içi farklılıkların tespitinde Kruskal Wallis testi kullanılmıştır ve Anlamlılık düzeyi $P < 0,05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR

Araştırmaya katılan işitme engelli bireylerin, demografik özellikleri ile iletişim beceri puanlarının karşılaştırılması sonucu elde edilen değerler tablolar halinde sunulmuştur.

Tablo1. Sportif Faaliyetlere Katılan ve Katılmayan İşitme Engelli Bireylerin Demografik Özelliklerine Göre İletişim Beceri Puanları ile Yüzde Dağılımları

Değişken	Seçenek	Sportif Faaliyetlere Katılan Grup (n:112)		Sportif Faaliyetlere Katılmayan Grup (n:46)	
		İBDÖ Puanı	%	İBDÖ PUANI	%
Cinsiyet	Kız	100,29±13,55	% 17,9	78,14±31,02	% 37
	Erkek	92,89±16,57	% 82,1	76,58±24,72	% 63
Eğitim durumu	İlkokul	82,20±21,93	% 5,3	70,33±12,74	% 6,5
	Ortaokul	79,00±14,12	% 1,1	78,00±6,92	% 6,5
	Lise	95,06±15,78	% 93,7	84,70±19,48	% 87,0
	Köy -Kasaba	86,33±8,82	% 6,3	65,16±5,77	% 13,0
Yaşadığı yer	İlçe	89,18±18,96	% 11,6	75,66±10,90	% 19,6
	Şehir	95,53±16,15	% 82,1	88,06±24,48	% 67,4

Tablo 1 incelendiği zaman, araştırmaya katılan bireylerin cinsiyet, eğitim düzeyi ve yaşadıkları yer değişkenlerine göre iletişim beceri puanlarının farklılık gösterdiği görülmektedir. Buna göre, katılımcıların iletişim beceri puanlarının sportif faaliyetlere katılan grupta yer alan katılımcılar lehine yüksek olduğu belirlenmiştir.

Tablo 2. Sportif Faaliyetlere Katılan İşitme Engelli Bireylerin Yaptıkları Spor Branşına Göre İletişim Becerilerinin Karşılaştırılması (Kruskal Wallis)

Branş	N	MeanRank	SD	χ^2	p	Anlamlı fark
Voleybol	36	66,97				
Basketbol	42	48,54	2	10,767	,001	1-2, 1-3
Futbol	17	43,53				

Sportif Faaliyetlere Katılan İşitme Engelli Bireylerin Yaptıkları Spor Branşına Göre İletişim Becerilerinin Karşılaştırılmasında istatistiksel bir anlamlılık bulunmuştur. En yüksek iletişim beceri puanı voleybol sporu ile ilgilenen bireylerde tespit edilmiştir.

Tablo 3. Sportif Faaliyetlere Katılan ve Katılmayan İşitme Engelli Bireylerin İletişim Beceri Puan ortalamalarının Mann-Whitney U Testi ile Karşılaştırılması

Gruplar “	n	İletişim Beceri Puanı	Z	p
Sportif Faaliyetlere Katılan Grup	95	95.09±26.89	-3.491	,000
Sportif Faaliyetlere Katılmayan Grup	46	77.26±16.30		

Sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan işitme engelli bireylerin toplam iletişim becerilerinin karşılaştırılmasında istatistiksel bir anlamlılık tespit edilmiştir. Sportif faaliyetlere katılan grubun iletişim beceri puanları, sportif faaliyetlere katılmayan işitme engelli bireylere göre daha yüksektir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışmada sportif faaliyetlere katılan işitme engelli bireyler ile sportif faaliyetlere katılmayan işitme engelli bireylerin iletişim becerileri tespit edilerek gruplar arasında iletişim beceri puanları arasında fark olup olmadığına bakıldı. Ayrıca sportif faaliyetlere katılan ve katılmayan işitme engelli bireylerin bazı demografik bilgileri belirlendi.

Cinsiyete göre kız öğrencilerin İBDÖ puanları her iki grupta da erkeklere göre yüksek tespit edilmiştir. Sportif faaliyetlere katılan işitme engelli kız öğrencilerin puanlarının (İBDÖ:100,29±13,55) sportif faaliyetlere katılmayan kız öğrencilerin puanlarına (İBDÖ:78,14±31,02) göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir (Tablo 1). Cunningham da çalışmasında kızların zihinsel, davranışsal ve genel iletişim becerilerinin, erkeklerden anlamlı şekilde yüksek olduğunu belirtmiştir (Cunningham, 1977). Yine Mcdowell erkek öğretmenlerin kadın öğretmenlerden ders verme yönteminde daha egemen ve sert olduğunu; kadınların öğrencilere daha duygusal, informal, ve arkadaşça olduklarını belirtmiştir (Mcdowell, 1993).

Çalışmaya katılan her iki grubun eğitim düzeylerine bakıldığında deneklerin büyük çoğunluğunun lise eğitimi almakta veya almış bireylerden oluştuğu görülmektedir. (Sportif faaliyetlere katılan % 95,06- katılmayan % 84,70) Her iki grupta da lise eğitimi almakta veya almış işitme engelli bireylerin İBDÖ puanları daha yüksek olarak tespit edilmiştir (Tablo 1). İşitme engelli bireylerin de normal bireyler gibi eğitim aldıkça okul ortamında arkadaşları ve öğretmenleri ile sürekli iletişim içerisinde olmaları, bilgi, beceri ve eğitim seviyelerini artırarak iletişim becerilerini de olumlu yönde geliştirdiklerini söyleyebiliriz.

İşitme engelli bireylerin yaşadığı yerlere göre değerlendirme sonuçlarına bakıldığında, sportif faaliyetlere katılan işitme engelli bireylerin %6,3'ü köy-kasaba, %11,6'sı ilçede, %82,1'i şehirde yaşamaktadır. (Sportif faaliyetlere katılanların yaşadığı yere göre İBDÖ puan ortalaması 95,53 ile şehirde yaşayanlar, 89,18 ile ilçede yaşayanlar, 86,33 ile köy-kasabada yaşayanlar olduğu tespit edilmiştir.) Sportif faaliyetlere katılmayan işitme engelli bireylerin %13,0'ı köy-kasaba, %19,6'sı ilçede, %67,4'ü şehirde yaşamaktadır. (Sportif faaliyetlere katılmayanların yaşadığı yere göre İBDÖ puan ortalaması 88,06 ile şehirde yaşayanlar, 75,66 ile ilçede yaşayanlar, 65,16 ile köy-kasabada yaşayanlar olduğu tespit edilmiştir.) Bu verilere göre şehirde yaşayan iki grubun da İBDÖ puan ortalamalarının köy-kasaba, ilçeye göre daha yüksek olduğu gözlenmiştir. İşitme engelli bireylerin kalabalık toplumlardaki iletişim beceri puanının daha yüksek çıkmasının nedeni, sosyal yaşantılarındaki çeşitliliğin artması ve daha fazla insanla iletişim halinde olmaları ile açıklanabilir.

Sportif faaliyetlere katılan İşitme Engelli Bireylerin Yaptıkları Spor Branşına Göre İletişim Becerileri Karşılaştırıldığında voleybol ($103,27 \pm 18,53$), basketbol ($91,02 \pm 14,14$), futbol ($88,94 \pm 14,06$) voleybolla ilgilenen işitme engelli bireylerin puanının basketbol ve futbolla ilgilenen işitme engelli bireylere göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir (Tablo 2). Şahin'in yapmış olduğu çalışmada da takım sporu yapan sporcuların iletişim beceri puanı, ($101,58 \pm 9,08$) bireysel spor yapan gruba göre ($98,82 \pm 11,90$) yüksek çıkmıştır (Şahin, 2012). Voleybol sporunda oyuncuların maç içerisinde basketbol ve futbol branşlarına göre daha dar olan oyun alanında birbirleri ile yakın temas halinde olmaları, her sayı kazandıklarında veya kaybettiklerinde bir araya gelerek birbirlerini motive etmeleri onların, iletişim becerilerinin daha iyi olmasını sağlamış olabilir.

Araştırmada sportif faaliyetlere katılan işitme engelli bireylerin iletişim beceri puanı 95,29, sportif faaliyetlere katılmayan işitme engelli bireylerin iletişim beceri puanı ise 77,26 olarak belirlenmiştir (Tablo 3). Laster'in Minosata Eyalet Üniversitesinde yaptığı bir çalışmada sporcu ve sedanter öğrencilerin iletişim algılarını değerlendirmiş ve bu çalışmayla paralel şekilde sporcu öğrencilerin iletişim becerileri daha yüksek çıkmıştır (Laster, 2009). Başka bir uzun vadeli çalışmada ise sportif faaliyetlere katılan genç ve çocukların sportif faaliyetlere katılmayan genç ve çocuklara göre yüksek düzeyde beklenti ve kazanımlarının olduğu, benlik saygısı ve kendine güvenin daha yüksek olduğu, daha akademik ve güçlü akran ilişkileri kurdukları, aile bağlarının güçlü olduğu ve onlarla daha etkili ve sık iletişim kurdukları, riskli davranışlardan kaçındıkları ve gönüllü olarak faaliyetlere katılmada daha fazla istekli oldukları gibi birçok beceriler sergiledikleri gözlemlenmiştir (Linver, Roth & Brooks-Gunn, 2009). Sporcuların, diğer bazı meslek gruplarında olduğu gibi yüksek iletişim becerilerine sahip olmaları beklenen bir durumdur. Çünkü sporun iletişim engellerini kaldırdığı, özgüveni geliştirdiği, sağlıklı davranışlar ve yaşam becerileri öğrettiği bilinmektedir (Rogge, 2004).

Antrenman ya da yarışma sahalarında sporcuların takım arkadaşları, antrenörleri ve rakipleriyle, antrenörlerin sporcularıyla dokunma yoluyla mesaj alış verişinde buldukları sıklıkla gözlemlenebilmektedir. Bu durumun dokunsal temaslarla mesaj yollama ve mesajdaki anlamı çözme becerisini pekiştirdiği düşünülebilir.

Sporun engelli bireylerin yaşamlarındaki iletişim güçlüklerini aşmasında önemli bir yardımcı unsur olduğu bu araştırma ile ortaya çıkarılmıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçlar göz önüne alındığında, işitme engelli bireylerin iletişim becerilerinin spor aracılığı ile geliştirilebileceği belirlenmiştir.

Sporun iletişim becerileri sağlaması ve geliştirilmesinde önemli bir araç olduğu tartışılmaz bir gerçektir. İşitme engelli bireylerin iletişim becerilerinin geliştirilmesi için sportif faaliyetlere katılımlarının teşvik edilmesi, işitme engelli bireylerin ailelerine bu bağlamda gerekli eğitimin verilmesi ve yapılacak çalışmalarda aktif olarak görev almalarının sağlanması gerekmektedir.

KAYNAKLAR

Anderson, J. A. (1996). *Communication Theory: Epistemological foundations*. The Guilford, New York, 32-55.

20. Avcıoğlu, H. (2010). *İşitme yetersizliği olan öğrenciler. Özel gereksinimi olan öğrenciler ve özel eğitim*. İ. H. Diken (Editör). s. 167-215. 2. Baskı. Ankara: Pegem Akademi.

Cunningham, M.R. (1977). *Personality and the structure of the nonverbal communication of emotion*. *Journal of Personality*.

Jeziorski, R.M. (1994) *The Importance of school sports in american education and socialization*. Lanham, MD: University Press of America.

Korkut, F. (1996). İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Güvenilirlik ve Geçerlilik Çalışması Developing Communication Skills Inventory: Its Validity and Reliability. *Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(7), 18-23.

Larson, R. & Seepersad, S. (2003). Adolescents' leisure time in the United States: partying, sports, and the American experiment. In: Verma S, Larson R, eds. *New Directions for Child and Adolescent Development: (ss. 99). Examining Adolescent Leisure Time Across Cultures: Developmental Opportunities and Risks (ss. 53-63)*. San Francisco: Jossey-Bass.

Laster, T.D. (2009, November) *Communication apprehension levels in college athletes*. Senior Seminar, Minnesota State University, Minnesota.

Linver, MR. Roth, JL. & Brooks-Gunn, J. (2009) *Patterns of adolescents' participation in organized activities: are sports best when combined with other activities?* Dev Psychol. 45(2),354-367.

Mcdowell, E. E. (1993). An exploratar study of teacher attitudes toward aspects of teaching and teaching style. Miami: ERIC-ED370147, ABSTRACT, Nisan 2007.

Mahoney, JL & Larson, RW (2005). Eccles JS, eds. *Organized Activities as Contexts of Development: Extracurricular Activities, After-School and Community Programs*. Mahwah, NJ: Erlbaum.

Özgür, İ. (2008). *Engelli çocuklar ve eğitimi: Özel eğitim*. İkinci Baskı. Karahan Kitabevi. Adana.

Öztürk, M. (2011). *Türkiye'de engelli gerçeği*. İstanbul: MÜSİAD Cep Kitapları.

Pradhan, N. & Cropra, N. (2008). *Communication Skills for Educational Managers*. India: Book Enclave.

Robbins, S. P. & Judge T. A. (2013). *Essentials of Organisational Behaviour*. (ss. 337) 15. Edition. New Jersey: Pearson Education.

Rogge, J. (2004, June) IOC and UNAIDS Join Forces to Engage Sport Community in Fight Against Aids.IOC Press Release.

Şahin, N. (2012) Elit düzeyde takım sporu ve bireysel spor yapan iki grubun iletişim becerilerinin karşılaştırılması. *Sportre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 10(1) 13-16.

Tiryaki, Ş. (2010). *Spor Psikolojisi*. Ankara: Eylül Kitap ve Yayınevi

Voight, D. (1998). *Spor Sosyolojisi*: (ss. 90. 118-126). İstanbul: Alkim Yayınevi.

Werner, I. (1993). *Liderlik ve Yönetim* (ss. 174). Kişisel Gelişim ve Yönetim Dizisi:1, İstanbul: ROTA.

Weinberg, R. Burton, D. Yukelson, D. & Weigand, D. (1993). Goal setting in sport: an exploratory investigation of practices of collegiate athletes. *The Sport Psychologist*, 7,275-289.

EXTENDED ABSTRACT

Hearing process of human beings is defined as "audition". When people hear an outside sound, initially, by the help of the vibration of the molecules in the air, certain templates come into existence in their minds. Outside noises are defined with the volume or distortion (From the lowest to the highest), intensity or frequency (From lowest to the highest) terms. The speaking skills that human has is comprised of faint sounds or loud sounds and high or low frequency. Intensity term used when describing sounds is measured with decibel (dB) and frequency term is measured by Hertz (Hz). The voices that people hear on their daily life are generally between 250-6.000 Hz, and the intensity of daily conversations is generally between 40-50 dB. Hearing the voices between 20-20.000 Hz and 0-120 dB shows that a person has a normal auditory skills (Avcıoğlu, 2010). Individuals with complete or partial hearing loss and individuals using hearing-aid are defined as "hearing impaired" (Öztürk, 2011).

People have learned information by using their auditory skills since their birth. Infants have the skill to hear the voices of their parents and the meaningless sounds they produce a few weeks upon birth. So, babies starting from their birth go into the effort of understanding the events in their surroundings. In time, babies start using their auditory skills to communicate with other people, understand the other people around them and for self-expression. Thus, children with hearing loss cannot develop their language learning ability without special education. Losing the hearing ability at early ages prevent children from learning their native languages, as well. This problem causes individuals in the forthcoming years to have difficulty in their education and career (Özgür, 2008).

Communication is one of the needs necessary for people to make the society hypostatize the existence of them. Healthy communication is closely related to becoming socialized. An individual needs communication skills to express himself / herself and to convey his/her feelings and opinions. Communication has various definitions in the literature. Andersen understood communication as understanding and defined it as “a process that helps us understand others and help others understand us” (Anderson, 1996). According to Werner, the main purpose of communication is exchanging information (Werner, 1993).

Sport is one of the assistant elements of obtaining communication skills. Sports take an active and a positive role in improving the academic success, high self-confidence, less behavioral problems and best psychosocial development of the young people (Larson et al., 2003). It is an undeniable fact that individuals attending sport activities can make contact with other people and be socially and mentally more healthy. Spor is a game which is taken seriously, made into a rule and can be built up. It is a combination of a series of rule, performance and quality standards. It means physical movements under a certain social situations (Voight, 1998).

Hearing-impairment or loss is not a visible incapacity. However, the results of hearing loss are quite serious and generally make the child become isolated from the society. As Andrew Freelann said “blindness detracts the person from objects, hearing-impairment from the people”. In order to reintroducing hearing impaired people to society, remove the communication obstacles and take a place in society, they need to be supported with sport. In this research, it was aimed to compare the communication skills of the individuals with hearing-impairment who participate in sport activities and those who do not by revealing the effects of sport on individuals with hearing impairment.

95 athlete participating sports activities in sports clubs for hearing impaired people in Gaziantep, Adiyaman and Malatya and 46 volunteers having hearing impairment took part in this research. The purpose and content of the research was stated to the individuals taking part in the research by an instructor on sign language.

In this research, “Communication Skills Rating Scale” which was developed and validated and verified by Korkut was used. The scale is a likert scale with 5 answers and consists of 25 questions. The scale was made up of graded choices with “always (5), frequently (4), sometimes (3), rarely (2) and never (1)”. High point in the scale in which there is no reverse choices means that individuals evaluate their communication skills positively. Furthermore, the demographic information of the individuals making up the research group was questioned with a personal details form.

The data obtained from the groups were evaluated with SPSS statistics package program. Since the number of individuals in each group is not equal; non-parametric tests were chosen

in to comparison of the value received from the groups. In the determination of the differences among the groups, Mann-Whitney U test was used. In the determination of the differences within the group, Kruskal Wallis test was used and significance level was accepted as $P < 0,05$.

At the end of the research, a statistically significant difference was found in the comparison of the hearing impaired individuals taking part in sport events and their communication skills based on their branch of sport. Highest communication skills point was identified on individuals interested in volleyball. A statistically significant difference was found in the comparison of the communication skills of individuals with hearing impairment attending and not attending sport events. The skill points of the group taking part in sport events are higher than individuals with hearing impairment not taking part in sport activities.

It can frequently be seen that sports players share information with the help of touching with their teammates, coaches and opponents on training or competition fields. It can be thought that this situation can develop sending messages and decoding the meaning in a message through touching.

This research reveals the fact that sport is an important element by which disabled individuals can overcome the communication problems. When the results obtained from the research were taken into consideration, it was found out that the communication skills of the individuals with hearing impairment can be developed via sports.

It is an undeniable fact that sport is a fundamental element in ensuring and developing communication skills. It is a must to encourage individuals with hearing impairment to participate in sport activities, educate the families of individuals with hearing impairment in this context and ensure them to take part in the events that will be done in the future.